

«Coppelia» 28. septembril 1922: lavastaja – Viktorina Krieger, kapellmeister – Arkadius Kull, dekoratsioonid – Albert Vahtram, osades: Viktorina Krieger, Agathon Lüdigi, Hugo Laur, Emmy Holtz, Lilian Loring jt. REPRO

Homme, 80 aastat tagasi

Homme, 80 aastat tagasi kell pool kaheksa õhtul võtavad daamid ja härrad Estonia teatrisaalis istet, eesriie avaneb ning algab õhtu, mida võiks pidada eesti balletiajaloo üheks alguspunktiks. Värvikirevad lavapildid loovad päikesepaistelise linnaväljaku meeleolu ning kõigi tähelepanu keskpunktis on tuulepöörisea keerlev talutüdruk Svanilda.

Vaba Maa 1. oktoobri numbris ilmunud arvustuses kirjeldatakse õhtut nii: «Moskva riigiteatri priimaballeriina Viktorina Kriegeri võõruseisnemine Tallinnas kujunes Estoonia näite-, plastika ja koorijõudude kaasabil Charles Nutter' ja A. Saint-Leoni balleti «Coppelia» lavastuseks, nii siis esimeseks balleti-õhtuks Eesti näitelaval, mille saavutusi rohke publikum suure huviga jälgis. /.../ Svanilda-Coppelia osa oli lavastaja ja külalise V. Kriegeri enese kättes (priimaballeriinanana küll enim «jalgades») /.../ «Coppelia» lavastamisega on V. Krieger Estoonia jõududest enesele päris sümpaatliku tagaseina organiseerinud, ansambli, mille keskel ta oma solisti-annet võib kujukamalt ilmutada, ühtlasi tõuget andes

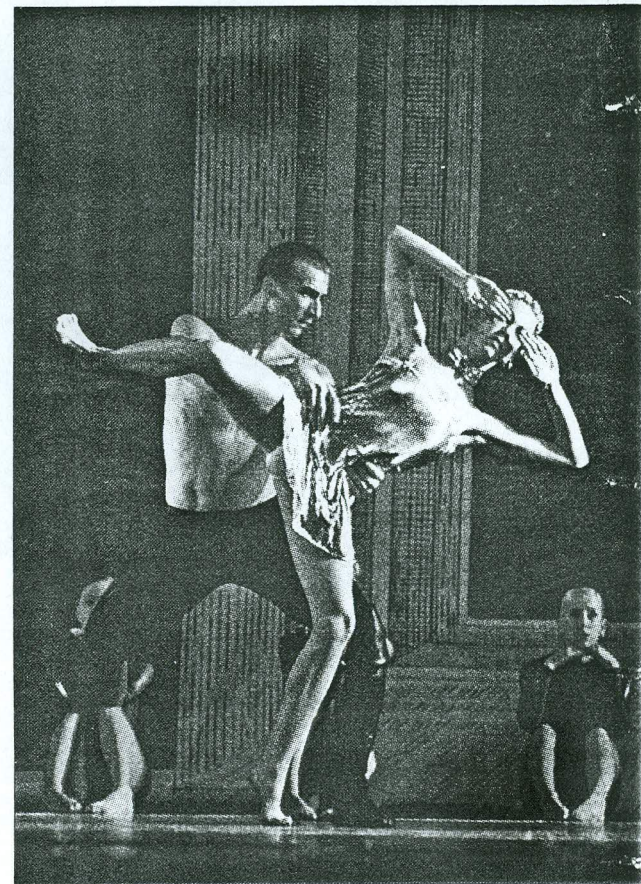
meie tulevasele balletile. Sest vaevalt jääb «Coppelia» lavastamine meie esimeseks ja viimaseks katseks.»

Viimases lauses oli arvustajal täiesti õigus. «Coppélia» avas esimese «tõelise» balletina tee paljudele «Coppéliate», «Pähklipurejate» ja «Giselle'ide» lavastamisele Estonia teatris.

Homme kell 19 kustuvad saalis tuled. «Austatud teatrikülastajad! Palume välja lülitada kõik isiklikud mobiilside vahendid...»

Enam pole laval rõõmsameelset saginat ja koomilisi nukke. Uue aastatuhande «Coppélia» tungib inimese sisemisse varjatud maailma. Laval on Nathanael, kes armastab olematut tüdrukut ja kelle hukutab teiste mõistmatus ja üksildus; Coppelius, kes tõmbab Nathanaeli saatuseniite, kasutades ära noormehe ennastunustavat armastust; Klara, kes armastab noormeest siiralt, kuid siiski ei mõista teda päriselt; Sõbrad ja Sõbrannad, kes hülgavad Nathanaeli; Olimpia, nukk, kelle jaoks jääb inimeste maailm vaid mõne sammu kaugusele.

Tantsijad vahelduvad, publik tuleb ja läheb, kujundus ja kostüümid muutuvad – tants ja muusika jäävad.

«Coppélia» 28. septembril 2002: koreograaf-lavastaja – Mauro Bigonzetti, muusikaline juht ja dirigent – Aivo Välja, lavakujundus – Maurizio Varamo, osades: Eve Mutso, Ervin Green, Eve Andre, Vladimir Arhangeliski jt.

27. IX '02 „Postimees“ Estonia
24